

mod den Andens Vidneſbyrd; men jeg ſkal dog gjøre opmærksom paa, at Præſumptionen egentlig er for, at Skjønnet af den ældre Læge, ſom gjen-nem en Række af Aar har havt Leilighed til at iagttage den Bedkommende, maatte være fuldt ſaa paalideligt, ſom den ſenere ny tilkomne Læges kan være. Jeg vil ikke paa Forhaand udtale nogen beſteemt Mening om en Sag ſom denne, der af Folkethingets Udvalg foreſlaas henviſt til mig; men jeg tror dog at ſkyldte at gjøre opmærksom paa, at overfor denne Diſtriktslæges Erklæring, ſom dog ikke gaar videre, end at der, efter hvad han kan ſjønne, er en ſaadan Kauſalforbin-delſe, ſtaaer der en beſteemt Udtalelſe fra den Læge, hvem Anſvaret ſærlig paahviler med Henſyn til ſaa-danne Erklæring, nemlig den ved ſelve Beſtyrelſen af Invalidefonden anſatte Læge, en beſteemt Er-klæring, der gaar i modsat Retning. Sagen ſkal ſelvfølgelig ligesom de andre, der henviſes til Fi-nantsministeren, blive undergivet fornyet Over-veieſe. Jeg tror tidligere at have bemærket her i Thinget, at det lille, det forholdsvis ringe An-tal af Afgjørelſer af Invalidebeſtyrelſen og ſenere af Finantsministeriet, ſom kommer til Overveieſe her, netop taler for, at det kun er undtagelſesvis, at der er Grund for de Paagjældende til at beklage fig. — Andragendet under Nr. 21, ſom ogſaa angaar en Invalid, foreſlaas ikke henviſt til Finantsministeren, men Udvalget udtaler dog, at det finder, at den Paagjældende er bleven haardt behandlet. Dette foranlediger mig til dog at gjøre opmærksom paa, at ved Afgjørelſen af det Andragende, der indkom til Finantsministeriet om denne Mand, har Finantsministeriet ikke af-voiesceret ved Invalidelægens Erklæring, men har æſtet Sundhedskollegiets, og dets Erklæring har været fuldſtændigt ſamſtemmende med Invalide-lægens. Jeg tror alſaa, at en ſaadan Udtalelſe paa Forhaand af Udvalget om, at den Paagjæl-dende er bleven haardt behandlet, hellere maatte have været undgaaet. Jeg gjør ubtryffeligt Be-mærkning med Henſyn hertil, da dette Andragende jo ikke er henviſt til Finantsministeren, og der alſaa ikke ſenere vil blive Leilighed til at komme ind paa dette Spørgſmaal. — Blandt de Inva-lideandragender, ſom ere foreſlaaede henviſte til Finantsministeren, er ogſaa Andragendet under Nr. 68. For at forebygge en mindre rigtig Op-fattelse paa et enkelt Punkt, vil jeg da angaaende denne Invalid gjøre opmærksom paa, at det ikke forholder ſig ſaaledes, ſom angivet i Udvalgets

Bemærkninger om denne Mand, nemlig 'at han ved ſin Afſted var ubekendt med, at han havde Afgang til at ſøge Tillæg til Penſion hos Inva-lidebeſtyrelſen. Dette er faktiſt urigtigt, thi Bed-kommende blev afſtediget den 11te Juli 1864, og allerede i Oktober ſamme Aar forelaa det første Andragende fra ham, og der indkom atter et nyt Andragende fra ham i 1865 og derefter og-ſaa i 1875. Det er ikke af Rethaveri, at jeg nævner diſſe Data, men fordi man deraf vil ſe, at den Underſøgelse, ſom man være den afgjørende med Henſyn til, om det kan antages, at Invali-detilſtanden ſtaaer i en ſaadan Forbindelſe med den af Manden ydede militære Tjeneste, at der kan tilkomme ham Invalideforſørgelſe, ſandt Sted umiddelbart efter hans Afſtedigelse, og at det alſaa ikke — hvad man kunde antage — er et Skjøn, ſom ſørſt har fundet Sted langt ſenere hen, der har været det Beſtemmende. Underſø-gelſen af Forholdet har fundet Sted ſtrag, efter at Manden blev afſtediget, nemlig allerede i 1864 og derefter paany i 1865. — Til Finantsmini-ſteren er der endvidere under Nr. 12 foreſlaaet henviſt et Andragende fra forhenværende konſtitueret Huſfoged for Nybøl Herred og Oppebørſels-embedsmand for Sundeved, N. Bülow. Jeg ſkal bemærke, at den Bedkommende, ſom kun havde tjent i 5½ Aar i denne Plads, og det endda kun ſom konſtitueret, kunde der ikke efter Loven af 24de Marts 1865 tillægges nogen vedvarende Underſtøttelſe. Loven bemyndigede kun til at tillægge Bedkommende Underſtøttelſe i lige ſaa lang Tid ſom den, hvori han havde tjent, og en ſaadan Underſtøttelſe har Manden ſaaet, idet der dengang blev tillagt ham 1,200 Kr. i aarlig Underſtøttelſe. Naar nu Udvalget har foreſlaaet dette Andragende henviſt til Finantsministerens Over-veieſe, ſaa kunde jeg ønske en Udtalelſe fra den ærede Ordfører om, hvad det egentlig er, Udval-get har ønsket, at Finantsministeren ſkulde gjøre for den Bedkommende. Loven bemyndiger ikke Finantsministeren til at gjøre Mere for ham end det, der allerede er gjort. Naar den ærede Ord-fører bemærkede, at det nu ikke vilde være noget farligt Præcedents, om man gik ud over Beſtem-melſerne i Loven af 24de Marts 1865 med Hen-syn til Forſørgelſe af Embeds- og Beſtillingsmænd fra Sønderjylland, idet han mente, at den ved-kommende Andrager nu turde være den Eneſte eller i alt Fald en af de Faa, om hvilke der kunde blive Spørgſmaal, ſaa tror jeg ikke, at